

بەندىزى يېڭىم

بەشى يېڭىم:

سەرەتا يەك دەربارەي بىلە

بەشى دووھم

تىڭە يىشىنىڭى ھەلە دەربارەي بىلە

بەشى سېيھم

لە گرنگىزىن ترسناكى و خرا پىيەكانى بىلە

بەشى يەكەم:

سەرەتايەك دەربارەي بىدۇھە

پىش ئەوهى پچىنە سەر بابەتە كەمان بەشىوھىيە كى گشتى و باس كردنى حوكىمى مەولود خويىندنە وە ئاھەنگ كىپان بە بۇنە لە دايىك بۇونى پىغەمبەر ﷺ و هەلسەنگاندى هەموو ئەو شوبەھە و گومانانەي كە دەيھىننە و بۇ شەرعىيەت دان پىيى و پوچەل كردنە وە يان بە بەلگەي قورئان و سوننەت و سەلماندى ئەوهى كە بەلى ئەمە بىدۇھىيە و ئايىنى پىرقىزى ئىسلام بى بەرىيە لىي، بە پىيوىستى دەزانم كەمېك باسى (بىدۇھە) بىكەين لە ئىرر پۇشنايى قورئان و سوننەت و وتهى زاناياندا.

ووشەي (بىدۇھە) واتا داهىنان و هىننانە كايەي شىتىك كە پىشىتر نەبووبىت، وە لە پۇوى زمانەوانى و شەرعىيە وە

پىنناسەي جىاى بۆ كراوه:

بىدۇھە لە زمانەوانىدا:

بىدۇھە لە زمانەوانىدا وەرگىراوه لە (البدع)، ئەويش داهىنان و هىننانە كايەي شىتىك كە وىنەي ئەو شتە پىشىتر نەبووبىت، وە خواي گەورە دەفرەرمۇي: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾^١، واتە: (داهىنەرو بەدەيەنەرى ئاسمانە كان و زەوييە بە شىوھىيەك كە پىشىتر وىنەو ھاوشىوھى نەبووه). وە ھەروەها دەفرەرمۇيت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدُعَاءً مِنْ أَلْرُسْلِ﴾^٢، واتە: (بلى: من يەكم كەس نىم كە پەيامى خواي هىننابىت بق بەندە كانى، بەلكو زۇر لە پىغەمبەران لە پىش منه وە هاتۇون)^٣.

بىدۇھە لە زاراوهى شەرەدا:

وە زانايان پايان جىاوازە لە دىيارى كردن و پىنناسە كردى (بىدۇھە) لە شەرەدا، ھەندىكىيان لە بەرامبەر سوننەتىيان داناوه، وە ھەندىكى تريان بەشىوھىيە كى گشتى بۆ ھەموو داهىنراوييکيان داناوه كە لە دواى سەرددەمى پىغەمبەر ﷺ داهىنراون، جا ئەو داهىنراوه چاك بىت يان خрап (محموداً أَم مذموماً)، وە چاكترين و پۇونترين و كۆكراوه ترىن و

¹ البقرة: ١١٧

² الأحقاف: ٩

³ البدعة: تعریفها - أنواعها - أحکامها، للشيخ صالح بن فوزان الفوزان (ص7).

به هیزترینیان ئوهیه که: (الطريقة المخزعنة في الدين تصاهي الشرعية، يقصد بها التقرب إلى الله، ولم يقم على صحتها دليل شرعی صحيح أصلًا)، واته: (پیگا خوپه رستیه کی داهینراوه له دیندا، که له پیگا شهرعیه که ده چیت، وه مه بستیش له گرتنه بھری ئم پیگا داهینراوه زیاتر نزیک بوونه وھیه له خوا، له کاتیکدا هیج به لگهیه کی شهرعی راست وصه حیج له سه رئم پیگا داهینراوه نیه).

وھ بھم نمونه يه پیناسه که زیاتر روونت ده بیته وھ:

له فه رمودهی صه حیدا هاتووه که زیکر کردن له دوای نویژه فه رزه کان ھیه، که وابوو ئم زیکری دوای نویژانه پیگه خوپه رستیه کی شهرعیه. به لام هندی که س به بی بوونی هیج به لگهیه کی راست زیکری پیش نویژیشیان داهینه وھ، وھ ئەمهش پیگا خوپه رستیه کی داهینراوه له دیندا له سه رشیوهی پیگا شهرعیه که، به لام له بھر ئوهی بسی به لگهیه ئوه دروست نیه و پهت کراوهیه، چونکه شهريعه دانه (شارع) تهنا خواهی و پیغامبیریش ﷺ پاگهیه نه ری ئم شهريعه تهیه، وھ بق هیج کەسیک نیه که شتیکی تری هاوشیوهی شهرع دابهینیت، ئگینا با نویژی بھانیش که دوو پهکعه ته له شه رعدا با بیکهین به چوار وھک نویژی نیوہر، چونکه ئگه ر دروست بیت زیکریکی تاییه ت له پیش نویژ زیاد بکریت ؟ وا دروستیشه يه که دوو پهکعه تی نویژیش زیاد بکریت ؟!

وھ ههروهها زور پیناسه تریش بق بیدعه کراوه له زاراوهی شه رعدا، له وانه: (ما أحدث في دين الله، وليس له أصل عام ولا خاص يدل عليه)، واته: (بیدعه ئه و شتانه يه که له دیندا داهینراون، وھ هیج بنچینه يه کی گشتی و تاییه تی نیه که ده لاله تی بق بکات و به لگه بیت له سه ری)، وھ به دهسته واژه يه کی کورتت: (ما أحدث في الدين من غير دليل)، واته: (ھه موو ئه و شتانه يه که له دین داهینراون به بی هیج ده لیل و به لگهیه که له سه ری).

وھ بسی گومان بنچینه سه ره کی ئم ئایینه پیروزه (ئیسلام) که به لگهی بنھ بپی له قورئان و سوننت له سه ره؛ ئوهیه که: جگه له خوای گهوره که سی ترن په رستیت؛ وھ نهش په رستیت تهنا به و شیوازه نه بیت که به شهرع دانراوه له کتیبی خوای گهوره (قورئان) و سوننتی صه حیحی پیغامبیریش ﷺ. وھ لیره وھ زانیان فه رمومویانه: (عیادهت و هستاوه له سه ره به لگه ده لیل)، به مانای: موسلمان نزیک نابیت وھ له خوای گهوره تهنا به وھ نه بیت که بقی به شهرع داناوین، وھ پیغامبیریش ﷺ روونی کردوت وھ بقمان، به لام کەسیک بیه ویت له خوای گهوره نزیک بیت وھ به چند کرده وھیه ک و اش گومان به ریت به عهقلی خوی که کاریکی چاکه، یان ئه و کرده وھیه لغهیری خوی و هرگرتیت، وھ ئگه رئه و کسے لیئی و هرگرتیووه زانیاکی گهوره ش بیت، ئه وھ کرده وھ کی بھسه ردا ده دریت وھو کەسیکی داهینه (مبتدع) ئگه رنیه تی خیریشی هه بیت.

له (ابن مسعود) دوھ ره زای خوای لی بیت هاتوھ که فه رمومیه تی: (وَكُمْ مِنْ مَرِيدِ الْخَيْرِ لَنْ يَصِيهِ) واته: (چهندہ ها که س به نیازو شوین که وتهی خیین، به لام نای پیکن)، ئەمهی به کومه لیک ووت که (سبحان الله و الله أكبر و لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِللهِ) یان ده کرد، وھ ئم زیکرانه یان به ورد ده ژماردن، کاتیکیش نه هی لی کردن و تیان: (هیج مه بھستیکمان نه بوبوھ تهنا خیر نه بیت).

⁴ الاعتصام للشاطئي (١/٣٧)، دار المعرفة-بیروت.

⁵ قواعد معرفة البدع، تأليف محمد بن حسين الجيزاني، (ص ٢٤).

وە ليئەرە بىنچىنە يەكمان دەست دەكە وىت كە جىڭىرو زانراوە لاي زانايانى ئىسلام، ئەويش ئەوهى كە لە كاتى پۇودانى كىيىشە خىلافدا پىيۆيسىتە بىگە پىيىنە وە بۇلای قورئان و سوننەتى پېغەمبەر ﷺ، وە ئەوهى بە بەلگە وە دەستمان كەوتلىي وەرگىن و كارى پى بکەين، وە ئەوهى بەلگەشمان لە سەرى دەست نەكەوت ئەوا بە هوپىوە لە خواى گەورە نزىك نابىنە وە پىيۆيسىتە وازى لى بھىنن.

خواى گەورە دەفەرمۇيىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطْبُعُوا اللَّهَ وَأَطْبُعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِكُمْ فَإِنَّنَّا عَنْ فَرْدَوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾⁶، واتە: (ئەى ئەوانە كە ئىمامتان ھىنناوە گۈي پايدىلى خواو پېغەمبەر ﷺ بکەن و گۈي پايدىلى ئەوانە بکەن لە خوتان واتە لەناو ئىيۇھى موسىلماندا كە كارو فەرماننان بەرپىوه دەبەن، وە ئەگەر لە شىتىكدا كىيىشە كەوتە ناوتان ئەوا بىيگىپىنە وە بۇ لاي خواو پېغەمبەر كەى قورئان و سوننەت) ئەگەر ئىيۇھى بىرۋاتان بەخواو پۇقىدى دوايى ھەيە، ئەوە بۇ ئىيۇھى چاكتەرە و ئەنجامىشى باشتەرە. وە دىسان دەفەرمۇيىت: ﴿وَمَا أَئَسْكَمُ الرَّسُولُ فَخَذُوهُ وَمَا نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْهُوَا﴾⁷، واتە: (ئەوهى پېغەمبەر ﷺ بۇي ھىنناون وەرى بىگىن و ئەوهىنى لى كىدون خوتانى لى بە دوور بىگىن)، شىيخ عبدالرحمن السعدي⁸ رەحمەتى خواى لى بىت لە تەفسىرى ئەم ئايەتدا دەلىت: (ئەمە گشتىگەرە بۇ ھەموو بابەتە بىنچىنە يى و لادەكىيە كانى دىن (الأصول والفروع)، وە ئاشكراو پەنهانە كانى، وە ئەوهىش كە پېغەمبەر ﷺ پىيىتە لە سەر بەندەكان كە دەستى پىيۇھى بىگىن و شوپىنى بکەون، وە بۆيان حەلائى نىبە كە پىيچەوانە ئەوبكەن، وە فەرمودەي پېغەمبەر لە سەر حوكىمى شىتىك ئەوه وەك حوكىمى خواى گەورە وايە لە سەرى، وە هىچ پوخسەت و عوزرىك نىبە بۇ هىچ كەسىك كە وازى لى بھىنن، وە دروستىش نىبە كە ووتە ئەيچ كەسىك پىش ووتە ئەو بخىت⁹).

⁶ النساء/٥٩

⁷ الحشر/٧

⁸ زاناو شارەزاو موفەسىرى قورئان شىيخ (عبدالرحمن بن ناصر بن عبد الله بن ناصر آل السعدي) يە، لە (١٢ / محرم / ١٣٠٧) ئى كۆچى لە (عنیزە) لە دايىك بۇوە، لە تەمەننى (٤) سالىدا دايىكى مىرىوو، وە لە تەمەننى (٧) سالىدا باوكيشى دەملىت، وە ھەر لە مەندايى وە زىرىھى كە لىتەتوبىي و ئارەزووی فيرىبۇونى زانستى شەرعى پىيۇھى دىيار بۇوە.

وە لە دوايى مردىنى باوکى دەست دەكەت بە قورئان خوينىن و لە تەمەننى (١١) سالىدا ھەموو قورئان لە بەر دەكەت، پاشان دەست دەكەت بە خوينىنى زانستە شەرعىيە كان تا واي لى دىت لە ھەموو بوارە كاندا زانستىكى باش فير دەبىت، وە لە تەمەننى (٢٣) سالىدا دادەنىشىت بۇ وانە وتنە وە خەرىكى كاروبارى فەتوا دەبىت بە بەردەوامى. وە ناوبرار خاوهنى نزىكەي (٣٦) كتىپ و بلاوكراوە يە، لە سەرروو ھەمووپىانە وە تەفسىرە ناياب و پېماناكەي (تىسىر الکريم الرحمن في تفسير كلام المنان) كە لە نۇر شوپىن بە تەفسىرى سەعدى ناسراوە، شاييانى باسە شىيخ محمد بن صالح العثيمين رەحەتى خواى لى بىت دەربارە ئەفسىرە كەى دەلىت: (پىيۆيسىتە لە سەر ھەموو ئەوانە كە بەدوايى كتىپى ئەفسىردا دەگەپىن، كتىپخانە كەيان خالى و بەتال ئەبىت لەم كتىپە).

وە پېنچ سال بەر لە مردىنى توشى پالە پەستوئى خوين دەبىت، تا لە بەرە بەيانى پۇقىدى (٢٢ / جەمادى كۆتايى / ١٣٧٦) ئى كۆچى، كۆچى دوايى دەكەت.

⁹ تەفسىر السعدي، ص ٣٠٠ .

وہ پیغمبر ﷺ لہ و فرموده یہ کہ دایکی نیمانداران عائیشہ رہنگار خوای لی بیت دھیگریتہ وہ و (زانیاں به تہرازویان داناوہ بُو کرده وہ ناشکراکان) دھرمی: (من عمل عملاً لیس علیه امرنا فهو رُدُّ)، واتہ: (هر کھستیک کرده وہ یہ بکات و ئے مری ئیمہ لہ سہر نہ بیت، ئے وہ رہ د دھکریتہ وہ، واتہ قبول ناکریت ولیٰ ی وہر ناگیریت)، وہ شیخی پایہ برزو زانی فرموده ناس شیخ (محمد ناصر الدین الآلاني^{۱۱}) رہ حمدتی خوای لی بیت دھربارہ ئے م فرموده یہ دھلیت: (ئے م فرموده یہ بنچینہ و بنہ ما یہ کی گھورہ یہ لہ بنچینہ و بنہ ما کانی نیسلام، وہ یہ کیکہ لہ فرمودہ پر ماناو کوکراوہ کانی پیغمبر ﷺ؛ چونکہ زور بہ ناشکراو پوون و راشکاوی رہ ددی هم مو بیدعہ و داهنیروٹک دھداتہ وہ و یوحہ لیان دھکاتا وہ)^{۱۲}.

وَهُوَ لِهِ بِإِيْمَانِهِ تَبَّعَ تَرْدَادَهَا تَوْهِيْدَهُ وَهُوَ مُنْكَرُ لِلْأَنْجَلِيْسِ: (مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)، وَاتَّهُ: (هُوَ كَهُسْتَنْكِ شَتَّيْكِ دَابِهِيْنِيْتِ لَهُ دِينِيْ نَيْمَهِ دَاوِ تَيِّيْدَا نَهْبَيْتِ، نَهْوَهُ رَهْدَ دَهْكَرِيْتِهِ وَهُوَ).

و هروهها دهرباره‌ی پیناسه‌که‌ی پیشوا (شیخ سلیم الہالی) ده‌لیت: که ده‌فه‌رمویت: (بقصد التقرب إلى الله)، نهوا بیدعه‌ی دنیایی و نهوانه‌ی په‌یوه‌ندیان به زیانی خله‌که‌وه هه‌یه وهک: نُوتومُوبیل و بارود و فرُوكه‌وه دانان و نوسیینی کتیب و هاو وینه‌ی نه‌مانیش، وه نه‌مانه هه‌موویان هوکاری شه‌رعین له‌بر نه‌وهی هه‌موویان ده‌گه‌پینه‌وه سه‌ر نه‌وهی که مه‌شروعن و دروستن، وه هه‌ر نه‌مانه‌شن که پینچ حوكمه‌که (الأحكام الخمسة) دهیان گریته‌وه، نهک

رواه مسلم رقم الحديث (١٧١٨) ١٥

۱۱ ناوی (ناصرالدین کوری حاجی نوح نجاتی) یه و به پهگه زئه لبانیه و له سالی (۱۳۲۲-۱۹۱۴) له شاری (اشقدوره) ی پایتهختی ئه لبانیا له دایک بووه، به لام به هقی ناهه مواری ئه و لاته وه باوکی ئه لبانیا جی ده هیلیت و پوو ده کاته شام. شیخ ئه لبانی لای باوکی کومه لیک کتیبی خویندووه له زانسته جیا جیا کاندا، له وانه فیقهو صرف و هر لای باوکیشی قورئانی ته واو کردوده، و هه رووهها شیخ (راغب الطباخ) که زاناو شاره زای (حلب) بووه له زانستی فه رموده دا، ئیجازه‌ی زانستی فه رموده‌ی به شیخ ئه لبانی ده به خشیت، ئه مهش و هلامیکه بؤ ئه و دل ناخوشانه‌ی که ده لین شیخ ئه لبانی لای هیچ که سیک زانستی شه رعی نه خویندووه. پاشان له گه ل کردن وه زانکوی نیسلامی له سعودیه ئه و یه کیک ده بیت له مامۆستاكانی ئه و زانکویه و بؤ ماوه‌ی (۳) سال وانه‌ی زانستی فه رموده (علوم الحدیث) ی تندتا و توتنه وه به سه رکه توپوه، له کاتنکدا هله لگری هیچ شه هاده و بروانامه بدهکم، ئىگاكاریمیش نه بووه.

و هه رووه‌ها شیخ ئەلبانی زور کاریگەر بیووه به هه رسی شیخی نیسلام (ابن تیمیة و ابن القیم الجوزیة و محمدی کوری عبدالوهاب) ره حمه‌تی خوايان لى بیت، که بانگه‌وازیيان کردودوه بق قورئان و سوننه‌تی صه‌حیح و گه‌پانه‌وه بق لایان له هه مهو پووییکه‌وه، وه دژایه‌تی کردن و له‌ناو بردنی بیدعه‌و هلگرانی بیرو باوه‌رە گومراکاره‌کان، وه ئەمەش زور به پوونی له قسەو فه‌توکانیدا ده‌ردەکه‌ویت که ووت‌هه کانیان و دک به لگە بیکاردە هېتت و شیتان بز دەبەستت.

و کتیب و نوسراوو ته حقیقاتی شیخ ئەلبانی پەرەمەتى خواي لى بىت بە چاپکاروو چاپ نەکراوییەو دەگاتە نزىكەی (۲۲۱) كتىب، كە ئەمەش رېزىدەيەكى زۇرىو بەرچاوه گەورەبىي و فراوانى زانسىتى ئەم زانا بەپىزۇ پايى بەرزە دەردەخات، وە ھەروەها نىشانەي بە تەنگەوە بۇون و خەم خۇرى بۇوە بۆ باڭگەوازى ئىسلامى و خزمەت كەرنى سوننەتى صەھىھى پېغەمبەر ﷺ و مەنھەج و پىيازى سەلەف صالح پەرزى خوايان لى بىت، وە ئەم زانا بەپىزۇ فەرمودە ناسە لە تەمەنى (۸۸) سالىيداولە پۇزى شەممە ۲۲/جەمادى كۆتايى سالى (۱۴۲۰- ۱۹۹۹ زەينى) لە دواي عەصرە پىش خۇر ئاوابۇون كۆچى دوايى كرد.

وهـرـگـيرـاـوـهـ لـهـ: الإـلـامـ الـأـلـبـانـيـ حـيـاتـهـ دـعـوـتـهـ جـهـوـدـهـ فـيـ خـدـمـةـ السـنـةـ، تـأـلـيـفـهـ مـحـمـدـ يـبـوـمـيـ.

¹² ارواء الغلبا في تخریج أحاديث منار السپیا، للشیخ محمد ناصر الدین الألبانی، ص/ ۱۲۸.

١٣ رواه مسلم (١٧١٨)، وأخرجه أحمد (٢٤٥٠٤) و (٢٤٥٠٢) و (٢٦٠٩٢) و (٢٦٩٧)، والبخاري (٢٦٩٧) وأبو داود (٤٦٠٦)، وابن ماجه (٤١) وابن حبان (٢٦) و (٢٧)، والطیالسی (١٤٢٢)، والدرقطنی (٤/٢٢٤/٢٢٥/٢٢٧)، وغيرهم.

بیدعه‌ی دینی، وه ئوهشە کە دەوتتى: (ما لايتم الواجب إلّا به فهو واجب)، نەك بەو شىۋىيەی کە (عَزَّ بْنَ عَبْدَ السَّلَامَ)^{١٤} پە حمەتى خواى لى بىت دەلىت دەربارە دابەش كردنى بیدعه‌ی دینى بۇ پىتىج بەش^{١٥}.

وھ سەرەرای ھەموو ئوانەش خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^{١٦}، واتە: (ئەمپۇق دىنەکەم بۇ تەواو كردن و نىعەتى خۆم بەسەردا تەواو كردن وھ پازى بۇوم بۇ ئىۋە كە ئىسلام دىنەن بىت)، وھ پىشەوا ابن كثىر لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا دەلىت: (ئەو گەورە ترین نىعەت و بەخىشى خوايە لەسەر ئەم ئۇمەتە، بە شىۋىيە يەك كە خواى گەورە دىنەکەی بۇ تەواو كردوون و پىوېستيان بە دىنېكى تر نىيە جگە له، وھ ھەروھا پىوېستيان بە پىغەمبەرىكى تر نىيە جگە له پىغەمبەرە كە خوايان؛ وھ ھەر بۇيەشە خواى گەورە كردوویەتى بە كوتايى پىغەمبەران^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}، وھ ناردوویەتى بۇ مروقەكان و جنۇكەكان، وھ هىچ شتىك حەلآل نىيە تەنها ئەو نەبىت کە ئەو حەلآل كردووه، وھ هىچ شتىكىش حەپام نىيە تەنها ئەو نەبىت کە ئەو حەپامى كردووه، وھ ھەر شتىكىش ئەو بە دىنی دانەنابىت ئەو دين نىيە، وھ ھەر شتىكىش کە ئەو ھەوالى پىدابىت ئەو ھەقه و راستەو درۇو خىلاف تىدا نىيە، ھەروھك خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿وَتَمَّتْ لِكَمْ رِبِّكَ صِدْقَا وَعَدْلًا﴾^{١٧}، واتە: پاستە لە ھەوال دان و ئىخباردا، وھ عەدل و دادپەرورە لەو شتانە کە فەرمانى پىكىدوون و ئوانەش کە قەدەغەي كردوون (الأوامر والنواهي)، وھ کە دىنەكەشى بۇ تەواو كردن ئەو نىعەتى خۆى بە تەواوى بەسەردا رېشتن، بۇيە خواى گەورە دەفەرمويت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ واتە: ئىۋەش پازى بە دىنە کە خواى گەورە بۇيى ناردوون، چۈنكە دىنېكە خواى گەورە پىيى رازىيە و خوشى دەۋىت، وھ بە باشتىرىن پىغەمبەر لەناو پىغەمبەراندا ناردوویەتى، وھ باشتىرىن و پىرقۇزلىرىن كتىيى بۇ دابەزاندووه، وھ ابن عباس دەلىت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئەو نئىسلامە، وھ ھەوال دەدات بە پىغەمبەر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} و ئىمامداران: کە بەپاستى خواى گەورە ئىيمانى بۇ تەواو كردوون، وھ هىچ پىوېستيان بە شتىك لەو زىاتر نىيە، وھ بەپاستى خواى گەورە تەواوى كردووه و هىچ شتىكى لى كەم مەكتەنەوە)^{١٨}.

وھ پىغەمبەر^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} دەفەرمويت: (ما بقى شيء يقرّب من الجنة و يبعد من النار إلّا وقد يُبَيِّن لَكُمْ)،^{١٩} واتە: (ھىچ شتىك نەماوه کە پىيى لە بەھەشت نزىك بىنەوە، وھ دورتاتان بخاتەوە لە ئاڭرى جەھەننەم، ئىلا بۇتان رون كراوهەتەوە). كەواتە مادام ھەموو شتىكمان بۇ رۇون كرابىتەوە کە پىيى لە بەھەشت نزىك بىنەوە و ئەوەش کە لە

^{١٤} لە شەكانى داھاتودا باسى ئەم جۆرە دابەش كردە دەكەين کە شىيخ (العزّ بن عبد السلام) پە حمەتى خواى لى بىت كردوویەتى، وھ زورىك لە زانايان لەسەر ئەم جۆرە دابەش كردە يان نوسىيەو روونيان كردىتەوە کە دابەش كردىكى ھەلەيە و لەگەل بىنچىنەكانى ئابىينى پىرقۇزى نئىسلامدا ناگونجىت، پاشت بە خواى گەورە لە جىڭگاي خۆيدا باسيان دەكەين.

¹⁵ البدعة وأثرها السيئ في الأمة، للشيخ سليم الملاي، (ص ٦).

¹⁶ المائدة/٢

¹⁷ الأنعام: ١١٥

¹⁸ عمدة التفسير (ج ١ ص ٥٥٤)

¹⁹ آخرجه الطiran فى معجمة الكبير (١٦٤٧)، وصححة الألباني فى السلسلة الصحيحة رقم (١٨٠٣).

دۆزخ دورمان دەخاتەو، چ پىوست بە داهىنان و بىدۇھە دەكتات؟! لە كاتىكدا ھەمو داهىنراوو بىدۇھەك گومپاپىيە و ھەمو گومپاپىيە كىش لە ئاگردايە .

وە (ابن الماجشون^{۲۰}) دەلىت: (گويم لە ئىمام مالك بۇ دەيىھەرمۇ: ھەر كەسىك بىدۇھەك لە دينى ئىسلامدا دابهىننەت و بە چاكىشى بىزانىت، ئەو وە گومان دەبات كە محمد ﷺ خيانەتى لە پەيامەكەي خواى گەورەدا كردووه، چونكە خواى گەورە دەفەرمۇيت: ﴿أَلَيْوَمْ أَكَمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ وە ئەوھى ئەو پىزە دين نەبوبىت، ئەو وە ئەمۇق نابىت بە دين^{۲۱} .

وە ئىمام (الشوکانى^{۲۲}) لە (القول المفيد)دا دەلىت: خواى گەورە ئائىنەكەي تەواو كردووه پىش ئەوھى پىغەمبەر ﷺ بىرىت.

كەوابوو ئەو بۆچونە چىھە كە دايىان هىتباوه دواي ئەوھى خواى گەورە دينەكەي تەواو كردووه؟!
- ئەگەر لە دىندا بىت بە بىرپاى خۆيان، ئەوا دينەكە تەواو نەبوبوھ، تەنها بەرھئى و بۆچونى ئەوان نەبىت!
- وە ئەگەر لە دىنيشدا نەبىت، ئەو وە چ سودىك ھەيە خەرىك بۇون بە شتىك كە لە دىندا نىيە؟!

²⁰ ناوى (عبدالعزيز بن عبد الله بن أبي سلمه الماجشون المدنى) يە، لە پىشەواو زانا گەورە و باوه پىتكروھ کانى تابعى تابعىنە، لە سالى (۱۶۴) كۆچى، كۆچى دوايى كردووه.

²¹ الإعتصام ۴۹ / ۱

²² ناوى (محمد بن على بن محمد بن عبد الله الشوكانى) يە، لە سالى (۱۱۷۳) ئى كۆچى لە دايىك بۇوه، وە تا تەمەنی (۱۰) سالى قورئانى پىرۇزۇ زۇر بابەتى تر لەبەر دەكتات، وە نوسىنەكانى ئەم زانا بەرزە دەكتە نزىكەي (۲۷۸) بابەت، كە ژمارەيەكى زۇريانى لىپلاڭراوه تەوه، وە لە سالى (۱۲۵۰) ئى كۆچى، كۆچى دوايى كردووه.

بەشی دووه‌م

تیکه پشتنيکی هله دهرباره‌ی بیدعه^۷

ههندی له زانایان په حمه‌تی خوايان لی بیت له قسه‌کردن دهرباره‌ی بیدعه به هله‌دا چوون و له و نیجتهاهه‌ی که کدوویانه نهیان پیکاوه، وه یان ئهوان مه‌بەستیان پاست بووه به لام ئهوانه‌ی دوا خویان به هله قسه‌کانیان لیک داونه‌تەوه.

وھهندی قسه‌و ووتھ لەم باره‌یوه له پیشه‌واو زانا برزه‌کانه‌وھ هاتووه که بھو مه‌بسته نهیان ووتھو که نیستا موبته‌دیعه‌کان باسی لیوه دهکەن.

بۆ نموونه:

نمونه‌ی یەکەم: خەلیفه عومه‌ر رەزای خوای لی بیت کاتیک که بینی موسلمانان بھش بھش و پارچه پارچه نویزى ته راویح دهکەن، هەموویانی کۆکرده‌وھو ئیمامیکی بۆ دانان بۆ ئهوهی يەك جەماعەت بیت، وھ فەرمۇسى: (نعمت البدعة هذه) واته: باشترين داهینان ئهوهیه.

بە لام چ داهینانیکی کرد؟! ئایا ئهوهی که کردی تەنها لە زماندا (في اللغة) بە داهینان و بیدعه حىسابه یان لە شەرعىشدا؟

بیگومان بیدعه‌یه کی زمانه‌وانی (البدعة اللغوية) بۇ نەك داهینانیکی شەرعى (البدعة في الشرع). چونکه ئەنjam دانی نویزى ته راویح بە جەماعەت لە شەرعدا شتىکی داهینراوو بى بەلگە بىنەما نەبوو، بەلکو چەند بەلگەیه کی لە سەر بۇو، وەك:

أ- پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چەند شەویک بە جەماعەت کردی، بە لام لە ترسى فەرز بۇون بەردەوامى پیئنەدا، وھ کە وھفاتى كرد ترسى فەرزبۇون نەماو سوننەتەكە گەرایه‌وھ شویتى خوی کە بە جەماعەت کردى.

ب- وھ پیغه‌مبه‌ر ﷺ لە سوننەتى قەولیدا فەرمۇيەتى: (من قام مع الإمام حتى ينصرف كتب الله له قيام ليلة)^{۲۳} واته: (ھەر كەسىك لە گەل ئیمامەكە نویزى ته راویح بکات تاوه‌کو تەواو دەبیت، ئەوا خوای گەورە نویزى تەواوى شەوهکەی بۆ دەنوسىت).

کەواته: هەرچەندە ئەو نیشەی کە پیشەواي موسلمانان (عومه‌ر) رەزای خوای لی بیت کردی، پیشتر بە بەردەوامى نەبوو لە بەر پیگریک کە ترسى فەرزبۇون بۇو، جا لە بەر نەبوونى بەم شیوه‌ی لە زمانى عەرەبىدا دروسته

وه سف بىكىت بە تازە داھاتوو (بدعه)، بە لام چونكە بە لگەي شەرعى لە سەرە ئەو بە بىدۇھە دانانىيەت لە شەرەدا بە لگۇ سوننەتە.

بۆيە بە كورتى ئەوھى كە (عومەر) پەزاي خوايلى بىت كردى لە زمانى عەرەبىدا پىيى دەوتىرىت (بدعه)، چونكە هەر شتىكە داھاتوو بىت و پىشتر وينەي ھاوشىۋەي نەبىت، ئەو بىيى دەوتىرىت (بدعه) (داھاتوو) ھەرچەندە بە لگەي شەرعىيشى لە سەر بىت.

كەواتە: (بدعه بۇو لە زمانەوانىدا، وە سوننەت بۇو لە شەرەدا).

وە بۇ زىياتر بۇون كىدىنەوەي لەم سى خالە ووردىبەرەوە:

۱- هەر شتىكە پىغەمبەر ﷺ كىرىبىتى، ئەوا ئەنجامدانى ئەو شتە يان زىندۇو كىدىنەوەي دواي وون بۇون و مردىنى، سوننەتە نەك بىدۇھە، ئەمەش ئەم فەرمۇدەيە دەيگۈرىتەوە: (من سن في الإسلام سنة حسنة.....). بە واتايىكى تر: شتىكە بۇ خۆى سوننەتە وەك خىركردن (الصدقة)، بە لام لە شوينىك يان لە سەرەمەك كەس نايىكەت، وە كە تۆ بىبىتە پىشەنگى خەلکى و سوننەتەكە زىندۇو بکەيتەو ئەوا بەر ئەم فەرمۇدەيە دەكەۋىت.

۲- هەر كارىك پىغەمبەر ﷺ خۆى بە عەمەلى نەيكىرىبىت، بە لام بە زمان پوخسەتى دابىت، يان ئىقراپارى لە سەر كىرىبىت، ئەو بە كىدىن ئەم كارە لە دواي پىغەمبەر ﷺ لە زمانى عەرەبىدا بە بىدۇھە دادەنرىت، بە لام لە شەرەدا بىدۇھە نىيە بە لگۇ سوننەتە، نۇمنەي ئەم جۆرەش وەك كىدارەكەي عومەر پەزاي خوايلى بىت.

۳- هەر كارىك پىغەمبەر ﷺ نەيكىرىبىت، ھەرچەندە داخوازى كىدىنىشى ھەبۇوبىت، وە هيچ پىگەيکىش نەبۇوبىت لە ئەنجامدانىدا، وە بە زمان و ئىقراپارىش پىگەي پى نەدابىت، ئەو بە ئەنجامدان و كىدىن بىدۇھەيە لە زمانەوانىش و لە شەرعىشدا، وە نەكىدىن سوننەتە، ئەمەش پىيى دەوتىرىت (السنة التركية)، وە نۇمنەي ئەم جۆرەش زۆرن وەك ئاھەنگ گىپان بە بۆنەي لە دایك بۇونى پىغەمبەر ﷺ.

لۇمۇنەي دوووهم: دەگىرەنەوە لە ئىمامى شافعى پەھمەتى خوايلى بىت كە فەرمۇويەتى: دوو جۆر بىدۇھە ھەيە ئەوانىش (الحمدودة والمذمومة)، بە لام مەبەستى ئەم زانا پايە بە رىزو بە رېزە بىرىتى نەبۇوه لە جۆرى بىدۇھە لە شەرەدا، بە لگۇ مەبەستى چەند شتىكى شەرعى و دروستن وەك:

أ- خالى دووھەمى پابردوو.

ب- هەر كارىك كە داخوازى كىدىن نەبۇوه لە سەرەمەي پىغەمبەر ﷺ بە لام دواي ئەو كە داخوازى كىدىن پەيدا بۇوه، كە ئەمەش دەچىتە بوارى (المصالح المرسلة) وە.

ج- داهىنائىك كە لە دونيادا بىت نەك لە دىندا.

وە ھەندى لەو ھەلەو راو بۇچۇناناش كە وتران دەربارەي بىدۇھە و خەلکى بە ھەلە لىتى تىكەيىشتوون، ئەمانەن: **بەكەم:** دابەشكەرنەي بىدۇھە بۇ (بىدۇھەي چاك و خرآپ) (الحسنة والسيئة) يان (الحمدودة والمذمومة)، وە ئەم دابەشكەرنەش ناگەپىتەوە سەر شەرع و هيچ بنچىنەيەكى نىيە تىيىدا، وە چۈن بنچىنەيەكى نىيە كە كاتىكدا پىچەوانەي قورئان و فەرمۇدەي صەھىھى پىغەمبەر ﷺ !

وە ئەھلى سوننە بروايان وايە كە دىن تەواو كراوه لە لايەن خواي پەروھەر دەكارەوە، وە ئەوھى لە سەر خەلکىش پىويسىتە بىرىتىيە لە گۈپەرەللى كىدىن و جى بە جىتكەرن (السمع والطاعة)، كە ئەمەش لە زۆر ئايەت و فەرمۇدەي

پىيغەمبەردا ﷺ هەستى پى دەكىت، وە هەمۇو ئۇ شستانەش كە پەيوەندى بە ۋىيانى مرۆڤە وە ھې يە لە ئايىنى پىرۇزى ئىسلامدا پۇون كراوهە تەوە ھەر لە و پۇزە وە كە لە دايىك دەبىت تا ئە و پۇزە كە دەخرىتە ناو گۈرە وە . وە ھەروەها دانانى شەريعەت و دين، حەق و ماق خواى پەروەردگارە نەك ھى مرۆڤەكان، وە ئەگەر زىادكىدىن لە دىندا دروست بىت ئەوا كەم كەرنىش تىيىدا ھەر دەبىت دروست بىت، ھەر بۆيە پىيغەمبەر ﷺ نەھى كردووە لە زىاد كىرىن و داهىتىنى بىدۇھە لە دىندا. كەوابۇو ئەو كەسەئى كە بىدۇھە يەك لە دىندا دادەھىتىت و زىاد دەكەت، ئەھە بەو قىسەيەئى يان ئەو كەردەھە يەئەو وەردەگىرىت كە شەريعەتى خواى گەورە تەواو نەبۇوە؛ چۈنكە ئەگەر بىرپواي وابىت كە شەريعەتى خواى گەورە تەواوە لە هەمۇو روویيەكەوە، ئەوا بىدۇھە ناكات و هىچ شتىكى تىيادا زىاد ناكات. وە ئەگەر دانانى شەريعەت كارى خەلکى بوايە ئەوا پىيويستى نەدەكە خواى گەورە شەريعەت و ئايىن دابەزىتىت و پىيغەمبەران بنىرىت، وە ئەو كەسەئى بىدۇھە لە دىندا دادەھىتىت و زىاد دەكەت، ئەھە خۆى كردووە بە ھاوېش و شەرىكى خواى پەروەردگار بەوەي كە شتىكى لە شەرعدا داهىتىاوه و زىاد كردووە لەگەل خواى گەورەدا كە دانانى شەريعەتە، وە دەركاى خىلاف و ناكۆكى دەكەتەوە مەبەستى خواى گەورە پەت دەكەتەوە لە تەنھايەتى دانانى شەريعەتدا.

وە سەلەف صالحىش ھەر ئاواي تىيى گەيشتۇن، بۇ نمۇونە ئىمامى شافعى رەحمەتى خواى لى بىت دەلىت: (من استحسن فقد شرّع) ^{٢٤} واتە: (ھەر كەسىك بىدۇھە و شتىكى زىادكراو لە دىندا بەباش بىزانىت ئەوا ئەويش شەريعەتى داناوه)، وە بى گومان وەك پىيشرىش تىيى گەيشتىن كە دانانى شەريعەت حەقى خواى پەروەردگارە و بەس. وە ھەروەها ئىمامى ئەحمد پەحمەتى خواى لى بىت دەلىت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله ﷺ، والاقتداء بهم وترك البدع، وكل بدعة ضلاله)، واتە: (بنچىنەئى سوننەت لای ئىمە ئەوھەي كە دەست بىگرىن بەوەي كە ھاوا لانى پىيغەمبەر ﷺ لەسەرى بۇون، وە شوين كەوتىيان و واژهىنان لە بىدۇھە، وە هەمۇو بىدۇھە يەكىش گومپاپىيە) ^{٢٥}. لىرەوە بۇمان دەركەوت كە دابەش كردنى بىدۇھە بۇ بىدۇھەي (چاڭ و خرآپ) دابەش كردىتىكى ھەلەيەو فەرمانى خوا پىيغەمبەرى ﷺ لەسەرنىيە.

دۇوەمەيان: دابەش كردىتىكى تريش كراوه بۇ بىدۇھە ئەويش ئەوھەي كە (العزّ كورىي عبدالسلام) رەحمەتى خواى لى بىت كردوویەتى، وە بىدۇھەي دابەش كردووە بەسەر پىينج حوكىمەكەداو بەم شىۋەيە:

- ۱ بىدۇھەي واجب.
- ۲ بىدۇھەي سوننەت.
- ۳ بىدۇھەي حەرام.
- ۴ بىدۇھەي مەكرۇھ.

²⁴ ئەمە ووتەيەكى زۇر بەريلاؤ ئەم زانا پايدە بەرزو بەپىزەيە رەحمەتى خواى لى بىت، كە زۇرىك لە زاناو پىيشهوايانى مەزھەبەكەي گىپايانەتەوەلەوانە: الغزالى لە (المتحول) لايپەر (٣٧٤)، والمحلى لە (جمع المجموع) (٢-٣٩٥) بىاشىتە وە جىگە لەوانىش. وە ھەروەها لە كتىبى (رسالە) لايپەر (٥٠٧) دا دەلىت: (إِنَّمَا الإِسْتِحْسَانُ تَلْذُذُهُ)، وە ھەروەها لە كتىبى (الأم) دا بابەتىكى سەربەخۆى هيتنىاوه بە ناوى (إِطَالُ الْإِسْتِحْسَانِ).

²⁵ وەرگىراوه لە (البدعة وأثرها السىئ في الأمة)، سليم الملاي ص(٧-٩).

٢٦ - بىدۇھى موباح .

كە بى گومان ئەمەش دابەش كردىنىكى هەلەيە و بە هيچ شىيۆھىك لەگەل بىنچىنەكانى ئايىنى پىرۇزى ئىسلام تىيەك ناكاتەوە، چونكە بىدۇھى لە ۋىرەھەر دروشىم و ناوىكدا بىت ئەوھەر يەك وەصفى بۆ كراوه لە لاين پىيغەمبەرەوە عَلَيْهِ السَّلَامُ كە فەرمۇيەتى (و كەل بىدۇھى ضلالە و كەل ضلالە في النار).

و بەداخەوە ئەوانەش كەوا دوورىن لە سوننەتى پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ سەرالپاى لاشەو هەلس و كەوتىيان سوننەتىيەك پىيەھە دىيار نىيەو دلىان بە بىدۇھى خۆش دەبىت، دىئن ئەم دابەش كردە لەناو خەلک دووبارە دەكەنەوە، بى ئاگا لەوەي كە ھەر كەسىك شوين فەتواي ئەو زانايانە بکەۋىت كە لە بوارەدا نەيان پىكماوهە فەتواكەيان موافقى سوننەت نىيە، دەكەونە ناو گومپاپىيەكى قولوھە دەرباز بۇونىشيان لىيى تەنها تەوبە كردەن و گەپانوھە بۆلای سوننەتى صەھىھى پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ.

وە ھەروەھا كۆمەلېك نمونەش دەھىننەوە بۆ ھەرييەك لەو پىتىنج بەشانەي كە باسمان كردن كە بە هيچ شىيۆھىك ناشكەونە ۋىرە ئەو بەشانەوە، چونكە:

أ- يان ئەو نموونانە لە كارو كردەوە كانى خەليفە بەپىزەكانى پىيغەمبەرن عَلَيْهِ السَّلَامُ كە ئەمەش بۆ ئىمە سوننەتەو پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمانى پىتكەدووين كە شوين سوننەتى ئەو خەليفە راشىدەكان بکەۋىن.

ب- وە يان لە زىادىردن و داهىنزاوى ئەو كەسانەيە كە ئارەزوويان لە ئەنجامدانى بىدۇھىيە و بىدۇھىكەيان بە عىبادەتىيەك دەزانىن لەناو عىبادەتەكاندا، وە گومانىش لەوەدا نىيە كە بىدۇھىيە و خواى گەورە و پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ پىيە پارى نابن و دەكەۋىتە ناو بازنى گومپاپىيەوە.

ت- وە يان ئەم نموونانە پەيوەندىيان بە ژىانى دونىياو خۆشگۈزەرانى خەلکىيەوە ھەيە، وەك دروست كردنى فۇرۇكە و تۇتۇمۇبىيەل و دروست كردنى خانووبىرە لەسەر شىيوازى تازەوە ھۆكاريڭەكانى خۆ فىنەك كردەن و گەرم كردىن وەتد، كە ئەمانە ھېچيان پەيوەندىيان بە دىنەوە نىيە و ناكەونە ناو زاراوهى بىدۇھى لە شەرەدا، چونكە تەنها لە شەرەدا پىگە لە بىدۇھى گىراوهە نەھى لېڭراوهە، وە بۆ نموونە كەسىك لە پىگەي كارو كاسېي حەللاھە و بېتى بە خاوهەنى باشتىرين خانوو و تۇتۇمۇبىيەل و خۆشتىرين ژيان و گۈزەرانى دونىيائى ھەبىت و دەست بکەۋىت، وە لە ھەمان كاتدا مالەكەي لە كارى حەرام و قەدەغە كراودا سەرف نەكەت و لەسەر سوننەت و پىيمازى پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ بىرۇت، ئەوا هيچ زەرەرىيکى بۆ دىنەكەي نىيە، مادام ئەو كەسە خۆى لە ئەنجامدانى بىدۇھى لە شەرەدا پاراستووھە نەكەوتقە ناویيەوە.

كەوابوو ئەم دابەش كردن و گۇرپانكاريانەي كە لەناوو شىيوازى بىدۇھىدا دەكەيت، هيچ بىنەمايەكى شەرعى نىيە و ھەر لە چوارچىۋەي بىدۇھىدا دەمىننەتەوە حوكىمەكەي ناگۇرپىت، ھەروەك شىيخ (حسين العوايشة) دەلتىت: (قولوا إن شئتم بدعه حسنة و بدعه قبيحة، ولكن لاتنسوا أنَّ الرسول ﷺ قال: (إِنَّ كُلَّ الْأَسْمَاءِ الَّتِي سَمِّيَتُمُوها تَدْخُلُ فِي كَلْمَةِ «كُلٌّ» الَّتِي ذَكَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)، واتە: (بە ئارەزوو خۆتان بلىن بىدۇھى چاك يان بىدۇھى خرآپ، بەلام بىرتان نەچىت كە پىيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇيەتى: (ھەموو بىدۇھىيەك گومپاپىيە،

²⁶ سەيرى مختصر صحيح مسلم ج ١٤٥ شيخ ألبانى بک، وە بىرونە صحيح مسلم كتاب الزكاة حدیث (٢٣٤٨).

²⁷ فقه الدعوة و تزكية النفس، للشيخ / حسين بن عودة العوايشة، ص(٣٠٨).

وە ھەمۇو گومپاپىيە كىش لە ئاگىدايە)، لە بەرئەوهى ھەمۇو ئەو ناوانەى كە ئىۋە پىييان ناو دەننىن، ئەوا دەچىتە ناو ووشەى «كىل» كە پىغەمبەر ﷺ باسى كىدوووه.

وە بۇ زىاتر شارەزابۇن دەربارەى ئەم بابەتە تکايد بگەرىيە سەركتىيى (الاعتصام) ئىيمام (الشاطىي)^{٢٨} رەحمەتى خواى لى بىت جوزئى يەك لەپەرە ١٥٥-١٦٧، وە ھەروەها كتىيى (اقتضاء الصراط المستقيم) شىخ الاسلام ابن تيمية رەحمەتى خواى لى بىت لەپەرە ٢٧٤-٢٧٥.

²⁸ ناوى (أبو اسحاق ابراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الشاطىي) يە، لە سەددەى ھەشتەمى كۆچى لە (غۇناظە) ژياوە سالى لە دايىك بۇونى نەزانزاوه، وە خاوهنى چەند نوسراوىكە، لەناوياندا ھەردوو كتىيى ناوازەو بىلەن ناو كىتىباخانە ئىسلامى (الموافقات في أصول الشرعية) و (الاعتصام) ن، وە هەر لە (غۇناظە) ماوهەتەوە تا لە مانگى شەعبانى سالى (٧٩٠) ئى كۆچى بەرامبەر بە (١٣٨٨) ئى زايىنى كۆچى دوايى كىدوووه.

وەرگىراوه لە: (الإفادات والإنشادات، لأبي اسحاق ابراهيم بن موسى الشاطىي الأندلسى)

بەشى سىلېھم

لە گەنگەتىزىن تىرساڭى و خرا پىھەكانى بىدۇھە

يەكەم: بىدۇھە قىسە كىردىن بەناوى خواى پەروەردگار بە بى زانىست: ابن القيم رەحمەتى خواى لى بىت دەلىت: (قسە كىردىن بەناوى خواى پەروەردگار بە بى زانىست و زانىارى لە توندىتىن حەرام كراوهەكان و لە گەورەتىن گوناھەكان، لە بەر ئەوهى ئەمە درۆيىكە بەناوى خواوه دەكىيەت و دەدرىيەت پالى و لەھەمان كاتدا شايىستەي ئەۋىش نىيە و دىنەكەي دەگۈرۈيەت و ئەوهى خواى گەورە نە في كردووه ئەو جىڭىرى دەكەت و ئەوهش كە جىڭىرىھ ئەو نە دەكەت، وە ئەوهش كە خواى گەورە بە راستى داناوه ئەو بە خراپى دادەنىت و ئەوهش كە بە خراپى داناوه بە باشى دادەنىت).^{٢٩}

وە ابن كىشىر رەحمەتى خواى لى بىت لە تەفسىرى ئايەتى: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصْفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَئِنْفَرَوْا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْرَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ دا دەلىت: (ئەو ئايەتە ئەو كەسەش دەگرىيەت وە كە بىدۇھە يەك دابەيىنىت و نەگەپىتە وە لای شەرع و يان شتىك حەلآل بکات و خواى گەورە حەرامى كىربىت يان شتىك حەرام بکات و خواى گەورە بە حەلآل داناپىت تەنها بەھقى راۋ ئارەززۇوه كانى خۆى).^{٣٠}

دوووهم: داهىيان و ئەنجامدانى بىدۇھە تۆمەتبار كىردىنى پىگەي پىغەمبەرلەتى: كەسى بىدۇھە چى بە زمانى حالى تۆمەتى خيانەت كىردى دەداتە پالى پىغەمبەر لە گەياندن و بلاوكەندە وە ئەو پەيامەى كە خواى گەورە بۇي ناردووه، وە داهىيان و بىدۇھە هيتنانه ناو دين بە كەم زانىن و پازى نەبوونە بە پىغەمبەرلەتى محمد ﷺ، چونكە ئەگەر كەسى بىدۇھە چى پازى بىت بەوهى كە پىغەمبەرى خوا ﷺ پىغەمبەرلەتى پىشەواو چاو ساغى بىت، ئەوا بە تەنها

²⁹ مدارج السالكين لابن القيم (١٣٧٢).

³⁰ الحل: ١١

³¹ تفسير ابن كثير (٥٩١/٢).

دەست بەوهە دەگریت كە بە صەھىھى لە پىغەمبەرە و ﷺ هاتووە لە ووتە و بىرۇ باوهە، وە وازىان لى ناھىيىت و لىيان لانادات بۇ پاو بۆچۈن و بىدۇھى بىدۇھى چىيەكان.

سېيىھم: داهىيان و ئەنجامدانى بىدۇھە تۆمەتبار كەدنى پىڭەي ھاوهەلەنە ﷺ: لە زور پۇوهە تۆمەت دەخەنە پال ھاوهەلەن ﷺ، لەوانەش:

❖ بىدۇھە ئەوه دەگەيەنیت كە ھاوهەلەن رەزاي خوايان لى بىت بى ئاگاۋ نەزان بۇون بەوهى كە بىدۇھى چىيەكان پىيى گەيشتۈن و دەركىيان پى كردووه.

❖ وە كەمەرخەمیيان ھەبۇوه لە عىبادەت كەن بە و عىبادەتەي كە بىدۇھى چىيەكان زىادىيان كردووه.

❖ كەموکووبى لە عىبادەتىيانداو كەمەرخەمى لە گوپىرايەلى كىنیاندا، بەشىوھىيەك كە دەرگایان والا كردووه بۇ دواي خۆيان كە پىگاۋ مەنھەجى چاكتىر دابھىن و دركى پى بکەن.

❖ بىرۇ باوهە بۇون بەوهى كە خەلکى دواي ئەوان پىزۇ فەزلىيان زياتە، ئەوهەش پىچەوانەي ھەمۇ ئە دەقانەيە كە فەزلى و پىزۇ ئەوان دەدات بەسەر خەلکانى تردا.

ابن كىشىر رەحمەتى خواي لى بىت دەلىت: (بەلام ئەھلى سوننە و جەماعە دەربارەي ھەمۇ كرددەوە و ووتەيەك كە لە لاي ھاوهەلەن ﷺ جىڭىر نەبۇوه، دەلىن: ئەوه بىدۇھىيە، چونكە ئەگەر خىر بوايە ئەوا پىشمان دەكە وتن تىايادا، لە بەر ئەوهە ئەوان ھىچ شىوھىيەك لە شىوھەكانى خىرييان وازلى نەھىينانە وە بەلكو پىش بېرىييان كردووه لەسەرى) .^{٣٢}

چوارەم: بىدۇھە پىچەوانەي شەريعەتە: بىدۇھە پىچەوانەي شەريعەتە، وە شەريعەت تۆمەتبار دەكەت،

لە بەر ئەوهى شتىك لە شەريعەتدا زىياد دەكەت يان كەمى دەكەت وە يان بىنچىنەيەكى صەھىھى تىدا دەگۈرۈت، وە ابن القيم رەحمەتى خواي لى بىت دەلىت: (بىدۇھە خۆشەويىستە لاي شەيتان لە بەر ئەوهى پىچەوانەي دىنە، وە پال بەوهە دەنیت كە خواي پەروه دەگار پىغەمبەرى بۇ ناردووه، وە خاوهەنەكەي تەوبەي لى ناكات و وازى لى ناھىيىت، وە بەلكو خەلکىشى بۇ بانگ دەكەت) .^{٣٣}

پىئىجەم: بىدۇھە ھۆكاري تىكىدانى دين و دلە: بەپاستى بىدۇھە فەسادى لە دلە و دىنى بىدۇھە چىيدا

جىڭىر دەكەت، بەشىوھىيەك كە نەفسى خۆرى قەدەغە دەكەت لە سوود وەرگرتىن لە شەريعەت، وە لېي لادەدات بۇ بىدۇھە و گومرايى.

شيخ الإسلام ابن تيمية رەحمەتى خواي لى بىت دەلىت: (بەپاستى شەريعەت خۆراكى دلەكانە، وە هەر كاتىك دلەكان خۆراكىيان لە بىدۇھە وەرگرت ئەوه ھىچ فەزلىكى بۇ سوننەت تىدا نامىننەت، ئەمەش وەك ئەوه وايە كە يەكىك خۆراك و خواردىنى پىس بخوات) .^{٣٤}

شەشەم: بىدۇھە تاوانە بەلام لە شىوھى طاعەت و خوا پەرسىتىدايە: ئەوهى ترسناكى بىدۇھە زىياد دەكەت، وە

ھەروەها كارىگەری و زەرەری زۇرتر بىت، ئەوهىيە كە ئەھلى بىدۇھە و بىدۇھە چىيەكان ھەول دەدەن و تى دەكۆشىن بۇ

³² تفسير ابن الكثیر (٤/١٥٧).

³³ مدارج السالكين، لابن القيم (١/٢٢٣).

³⁴ اقتضاء الصراط المستقيم، لابن تيمية (١/٢٨١).

پازاندىنە وە بىدۇھە كەيان لاي خەلکى و سىيفەتى شەرعى بۆ زىياد دەكەن، وە بىدۇھە كەيان بە وىنەي طاعەت و خواپەرسىتى دەخەنە پۇو و بەرگىكى ترى دەكەنە بەر، وە بەوهش خەلکى نەزان و ساويلكەي پى راۋ دەكەن و لە خشتەيان دەبەن.

حەۋەم: بىدۇھە خراپىتە لە تاوان كىردىن: بەپاستى بىدۇھە خاوهنى شەرپىكى گەورەيە، وە بە شىّوھە يەكى گشتى خراپىتە لە تاوان كىردىن، وە گۇناھە كەى توندىرە و زەرەرە كەيشى گەورەتەرە لەسەر ئومەت.

ابن تيمية رەحمةتى خواى لى بىت دەلىت: (بىدۇھە خراپىتە لە تاوان، ھەرۈھك چۆن سوفىيانى ئەورى دەلىت: بىدۇھە خۆشە ويسىت ترە لە تاوان لە لاي ئىبلىس، لە بەرئەوهى تاوان كىردى تەوبەي لى دەكىرىت بەلام بىدۇھە تەوبەي لى ناكىرىت^{٣٥}).

وە پىشەوايانى ئەھلى بىدەع و بىدۇھە چىيە كان زەرە رو ترسناكىيان زۆر زىياترو گەورەتەرە لە گۇناھباران و تاوان كاران، چونكە بە بانگەوازى كەن دەكەن و ئاگىرى فىتنە و ئاشۇوب دادەگىرىسىن، وە نەخۆشى كوشىنە دەخەنە لاشەي ئۇممەتە وە، بۆيە بەرەنگاربۇونە وە دژايەتى كەن دەكەن دەرىبارەيە كە ئىنكارى بىدۇھە كەيان بىكىرىت و وە وورىيائى و ھۆشىيارىش بىكىرىت دەرىبارەيە ئەو شەرەي كە ھەيانە^{٣٦}.

دواي ئەو پىشەكىيە سەلمىنراوەي پىشۇو، دەگەرېيىنە وە سەر باسى يادى لە دايىك بۇونى پىيغەمبەر ﷺ (المولد النبوى)، بۆ ئەوهى بىزانين حوكىمى ئەم ئاھەنگ كىپرانە چى يە و چۆنە بە پىيى بەلگەي قورئانى پىرۇزو سوننەتى صەھىحى پىيغەمبەر ﷺ؟

³⁵ جمیوع الفتاوى، لابن تيمية (٤٧٢/١١).

³⁶ وەرگىراوە كورت كراوهەتە وە كەتىبى (البرهان المبين في التصديق للبدع والأباطيل)، تأليف أشرف بن إبراهيم بن أحمد بن قططاط، المحدث الأول، ص(٩١-٨٨).